

Grundejerselskabet

Lykkens Prøve

Historien fra de første år

1911 til 1920

"Torsdag den 27. april 1911 samledes en del Mænd af forskellige livsstillinger for at forhandle med Hr. Gårdejer Dircksen, Kastrupvej, angående købet af Matr. No. 3d i Sundby Øster, Københavns Grund"

Således var starten til "Grundejerselskabet Lykkens Prøve" som det fremgår af den første protokol, der er bevaret helt ubeskadiget, tillige med to følgende protokoller. Desuden er bevaret en væsentlig del af foreningens korrespondance, som nu er dukket op.

Denne sammenfatning af Grundejerforeningens historie baserer sig udelukkende på den første protokol, der dækker årene 1911 - 1929, og er forfattet af Hans Jeppesen, Hedegaardsvej 21 B i 1979, hvor han blev indvalgt i bestyrelsen og varetog posten som sekretær.

Selskabets historie kan naturligt opdeles i tre dele, nemlig i tiden fra 27. april 1911 og indtil 28. september 1916, hvor Selskabet fik den form, som er bevaret indtil i dag. Efterfølgende frem til ca. 1965, hvor hele området er udbygget, og vejene endeligt er anlagt. Fra 1965 og frem til i dag har der hersket stabilitet, og der har kun været mindre forhold for bestyrelsen at tage sig af.

- o 0 o -

I den første tid, før de enkelte medlemmer fik selvstændig ejendomsret til parcellerne, virkede foreningen som en sammenslutning med solidarisk hæftelse, således at bestyrelse, forhandlingsudvalg m.v. kunne indgå bindende aftaler på medlemmernes vegne, alt efter hvad der var besluttet på møderne. Dette var nødvendigt, idet man måtte forhandle om køb af hele jordstykket, og først når der var medlemmer nok, kunne grundene afhændes til de enkelte medlemmer.

Ved generalforsamlingen den 28. september 1916 var samtlige grunde fordelt på de enkelte medlemmer, og hvert medlem havde skøde på sin grund. Herefter havde medlemmerne kun forpligtelser vedr. egen grund, men de havde pligt til at være medlemmer af selskabet, idet man besluttede at stå solidarisk om vejanlæg, kloakering m.v.

Som nævnt forhandlede man den 27. april 1911 med gårdejer Dircksen om køb af et jordstykke, nu begrænset af Kastrupvej, Hedegaardsvej, Sumatravej og Birmavej, men dengang eksisterede kun Kastrupvej, dog var der planer om at forlænge Backersvej. Dette areal var ca. 174.000 kvadratalen stort (omregnet ca. 60.000 kvm)

Imidlertid kunne man ikke opnå en ensartet pris for hele jordstykket, så man undlod derfor at medtage ca. 14-15000 kva mod Kastrupvej, spidsen mellem Kastrupvej og Backersvej, hvor der i dag er rækkehuse.

Resten af arealet, ca. 160.000 m². enedes man om at dele i to dele, således at den østlige del fra Sumatravej til Javavej blev på 87.000 m². til en pris af 50 øre pr. m². Dette stykke aftalte man at købe med en udbetaling på 3000 kr. i december termin 1912 og yderligere 3000 kr. i december termin 1913. Herefter skulle der udstedes skøde til de enkelte medlemmer, efter at en landinspektør havde udstykket og opmålt området.

Den resterende del af arealet fra Javavej til Backersvej skulle købes for 55 øre pr. kva. Dette stykke var ca. 73.000 m² stort. Udbetalingen skulle erlægges med 2000 kr. i dec. 1913 og 3000 kr. i dec 1914, hvorefter der skulle udstedes skøde til de enkelte medlemmer.

Ved salget af arealet betingede Dirksen sig, at man langs de udlagte veje plantede allé-træer, og at man indhegnede grundene langs vejen.

Således var købet af jorden aftalt, og som det kan ses blev købsprisen ca. 83.650 kr. for hele grundejerselskabet område. Dette var sikkert hvad jord kostede efter datidens forhold, men når man sammenligner med senere priser, f.eks. 60.000 i 1973, 260.000 i 1981 og 1.500.000 her i 2013 forstår man næppe at prisudviklingen er gået så hurtig. For de mænd, som dengang var foregangsmænd for købet, har det imidlertid været en beslutning, som de ikke har truffet uden bange anelser, idet de ikke havde sikkerhed for, at der overhovedet ville melde sig købere til de enkelte grunde.

Af matrikelkortet fra 1903-1912 kan man se at området stadig er landbrugsjord, og udstykningen er kun lige påbegyndt ved Wibrandtsvej og Greisvej.

Allerede søndagen efter, den 30. april 1911, mødtes man igen for at vælge en midlertidig bestyrelse og for at finde et navn til foreningen.

Til midlertidig bestyrelse valgtes:

Formand: E. Andersen, Amagerbrogade 201, 1.

Sekretær: A. J. Thomsen, Kastrupvej 35, st.

Repr.: Alfred Jensen, ølhandler, Kastrup

Repr.: C. V. Nielsen, Overgaden o. Vandet 28, 2.

De fremmødte vedtog at kalde foreningen:

"Grundejerselskabet Lykkens Prøve"

og om man skal lægge noget symbolsk i dette får vel stå hen i det uvisse, men det har nok ikke været helt tilfældigt at man bestemte sig for dette navn, når man betænker under hvilke usikre omstændigheder, man havde købt jorden, uden at være sikker på at kunne afsætte grundene. Mødet har dog ikke været uden optimisme, idet man straks udarbejder udkast til betingelser for indtegning af medlemmer.

I den følgende tid holder bestyrelsen jævnlige møder, ofte med 14 dages mellemrum, og det er ikke uden spænding man følger, hvordan det går med indtegning af medlemmer.

Bestyrelsen får lavet trykte indbydelser til indtegning, og man omdeler og opslår dem på egnede steder. Senere indrykker man annoncer i flere dagblade, og allerede i juni 1911 er der kommet cirka 20 henvendelser.

Bestyrelsen får også gratis udarbejdet et rids over udstykningen, mod løfte om at pgl. landinspektør senere kan forestå den egentlige udstykning. Ølhandler Alfred Jensen afløses i bestyrelsen af N. P. Christensen og Laurits Sørensen. Af matrikelkortet gældende fra 1912-1925 fremgår det, at området vil blive udstykket i 42 grunde, altså langt færre end i dag, hvor mange af grundene er blevet delt.

Underskrivelse af købekontrakten.

Bestyrelsen besluttede den 12. juli 1911 at underskrive købekontrakten sammen med Hr. Gårdejer Dircksen, tirsdagen den 18 juli 1911 hos kancelliråd Busch, Belgiensgade 3.

Herefter beslutter bestyrelsen sig til at lade afholde generalforsamling den 20. juli 1911 kl. 7½ aften, og hertil indbyde en del af D'Herrer som har givet tilsagn om at vilde være medlem af selskabet, for derved hurtigere at formå D'Herrer til at overvinde deres betænkeligheder.

Den forberedende generalforsamling 20. juli 1911

Formanden redegør for købet af jorden og de i forbindelse hermed førte forhandlinger. Han opfordrer de fremmødte til at indmelde sig i foreningen og opfordrer til at man skaffer nye medlemmer til foreningen.

Den midlertidige bestyrelse kommer ikke på valg, men man indvælger Hjort og N. P. Larsen som suppleanter, og som revisorer vælges Th. P. Hansen og H. Bager. Det vedtages at honorere sekretæren med 10 kr. for indeværende halvår.

I den følgende tid holder bestyrelsen jævnlige møder, som regel én gang om måneden, og det altoverskyggende problem er at skaffe nye medlemmer til foreningen, så man til sin tid kan få afsat alle grundene.

Man tager også fat på kloakerings problemet, og sammen med andre foreninger i området indsender man andragende til Vandafledningskommissionen.

Generalforsamling den 8. december 1911

Formanden redegør for Selskabets virksomhed og fremlægger de underskrevne og tinglyste købekontrakter, hvor for man har betalt 772 kr. Udbetalingen for den østlige del er nedsat med 500 kr. i hver termin, idet gartner Wilmann Petersen selvstændigt har købt ca. 1 tdr. land fra den østligste ende, og han er således uden for foreningen.

Der mangler nu kun ca. 20 medlemmer før alle grundene er afsat, men der er ca. 1½ år til at skaffe dem.

Kassereren oplyser at en del medlemmer er i restance og opfordrer til at man indbetaler de skyldige beløb. Formanden mener at det nu vil gå bedre, fordi der nok er mange som ikke har troet på, at det ville blive til noget, men nu er papirerne underskrevet, og man må huske på at al begyndelse er svær.

I den følgende tid er problemet fortsat at hverve nye medlemmer, at indkræve restancer og at få gennemført kloakering af området. Om kloakering afholdes i den følgende tid flere fællesmøder på Amager, og det ser ud til, at Københavns Kommune også dengang arbejder langsomt og omstændeligt, idet der fremsættes flere ændringsforslag om afvanding og beslutningerne udsættes ustandseligt.

Til sidst ser bestyrelsen ikke anden udvej end at foreslå, at man søger tilslutning til kloakken i Kastrup, selvom det vil betyde, at kældrene ikke kan afvandes uden pumpe. Man mener nu, at det kan vare 12-15 år, før kloakken i København er færdig.

Man vedtager at opkræve 25 kr. pr. grund til beplantning ved vejene, og det er på tale at slette enkelte medlemmer der er i restance, men pengene kommer dog ind.

Fordelingen af parcellerne.

I slutningen af 1913 begynder man at tænke på fordelingen af de enkelte grundstykker, idet det første stykke af jorden kan overtages efter december termin 1913, og af protokollen fremgår at fordelingen skal foregå ved auktionering og lodtrækning iflg. lovenes § 10.

Ved generalforsamlingen i okt. 1913 blev grundene herefter fordelt. Jorden var udstykket i 36 grunde, idet 6 af de oprindelig 42 grunde var købt af Wilmann Petersen til gartneri. Grundene blev fordelt til 30 medlemmer idet nogle havde tegnet sig for flere andele.

Det bestemtes at overtagelsen først kunne ske, når der var indbetalt 285 kr. pr. grund, hvilket svarede til hver grunds andel af den samlede udbetaling. Generalforsamlingen gav formanden og to bestyrelsesmedlemmer fuldmagt til at underskrive transporten på købekontrakten til de enkelte medlemmer.

Senere anføres det dog, at der endnu er 2 grunde ledige i det østlige område, formentlig fordi 2 medlemmer alligevel ikke ønskede at få en grund, som de ellers havde tegnet sig for. Måske drejer det sig om Hedegaardvej 21 og 23, idet der helt frem til 1959 blev drevet gartneri på disse grunde.

Man henstiller at alle venter med at tage skøde indtil december 1914, når sidste rate af udbetalingen er betalt.

Servitutter - udnyttelse.

Det er også i disse første år at man træffer bestemmelse om områdets benyttelse og anlæggelse. Som nævnt havde Dirchsen ved salget udlagt veje i området, og magistraten havde approberet denne vejplan, men vejene var kun nødtørftigt anlagt som jord- og grusveje.

Dirchsen forlangte som en betingelse for handlen, at der skulle plantes allé-træer langs vejene, og at grundene skulle indhegnes mod gaden. Allé-træerne er nu borte, men reglen om indhegning mod gaden er stadig i kraft.

Ved generalforsamlingen i okt. 1913 vedtog man også at vejene skulle anlægges i en bredde af 12 alen, og at indhegningen af grundene skulle ske efter en fælles plan. Hele vejarealet skulle fordeles ligeligt på alle grunde alt efter areal.

Bestyrelsen opnår også en aftale med Dirchsen om, at han på arealet mellem Kastrupvej og Backersvej lader tinglyse, at der ikke må være fabriksvirksomhed, men han forbeholder sig med hensyn til bebyggelsesgraden.

Københavns Kommune blander sig nu, og kræver at vejen på arealets sydside - Hedegårdsvej - anlægges i 21 alens bredde. Med hensyn til de enkelte grunde forlanger kommunen, at der kun må bygges på en fjerdedel af grunden, men dog i 2 beboelseslag. Endvidere må der indrettes kvistværelser, som dog ikke må benyttes til egentlig beboelse men alene til f.eks. pige-kammer.

Spørgsmålet om kloakering er endnu ikke afklaret, og det vil nok vare 6-10 år før København får kloakeret. Man har fået tilladelse til at slutte sig til kloakken i Kastrup, når og hvis man måtte ønske det. Endelig enes man om, at søge oplysninger om, hvad det vil koste med anlæg af veje og kloak, og at søge tilladelse til allerede nu, at måtte bygge på grundene.

Planen om at tilslutte sig kloakken i Kastrup opgives ret hurtigt, idet der forlanges en lukket ledning og ikke blot grøfter, og en lukket ledning vil koste 15-16.000 kr. hvilket man ikke vil ofre, når man alligevel senere skal betale kloak til København.

Skødernes udstedelse

Ved generalforsamlingen den 18. nov. 1914 opfordrede formanden til, at alle så hurtigt som muligt tog skøde på grunden, når den sidste del af udbetalingen var erlagt i december termin 1914.

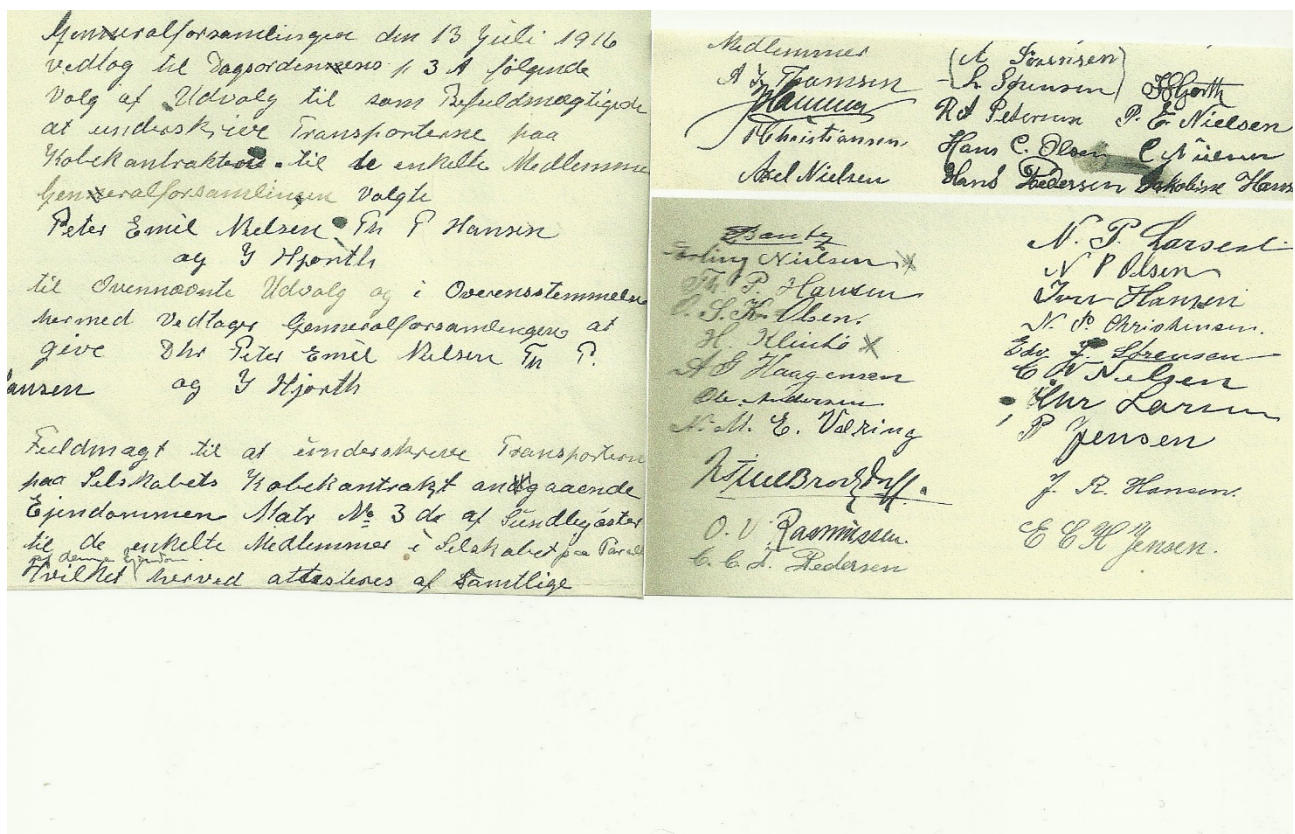
Forhandlingsprotokollen er herefter frem til den 29. maj 1916 uden én eneste tilførsel, hvilket er ret bemærkelsesværdigt, idet der ellers har været livlig aktivitet i foreningen, men krigen spiller måske ind.

Formanden fremlægger dog nu de færdige skødekort, som omsider er færdigekspederet fra landinspektør Birk, og han udtaler, at nu skal skøderne tages.

Man vil forhandle med Dirksen om at få forlænget betalingstiden for restkapitalen til 10 år fra skødernes udstedelse. Formanden bemyndiges til at forhandle og træffe bestemmelse efter konference med bestyrelsen.

Det vedtages at holde generalforsamling den 13. juli 1916 med henblik på opløsning af foreningen og stiftelse af en ny forening, idet medlemmerne nu er blevet "selvejere".

1. Forhandlingsprotokol og beretning
2. Regnskabet
3. Skødernes udstedelse og kort til de enkelte medlemmer
- 3A Valg af udvalg til at underskrive transport fra Selskabet
4. Beplantning og indhegning
5. Forslag til dannelse af en ny forening
6. Valg af bestyrelse
7. Eventuelt

Generalforsamling den 13 juli 1916

Dagen er en milepæl i foreningens historie. Her overgik man fra at være en kollektiv forening til at være en forening af "selvejere".

Formanden meddeler at hele området nu er opmålt og udstykket i selvstændige parceller. Nu er der en plan for hele området, der er matrikelkort for de enkelte parceller, så man kan se hvor skellene går. Dircksen vil ikke forlænge perioden, hvor restgælden kan opsiges til indfrielse, og formanden opfordrer til at man sparer op, men det er nu også muligt at optage lån i ubebyggede grunde i Østifterne.

Afvandingskommissionen har lavet en plan for alle distrikter, og det vil betyde at der kommer kloak i løbet af 2-3 år, hvilket vil få prisen på grundene til at stige, og så kan man endelig bygge.

Der udspinder sig en længere debat om hegning og plantning af Allétræer. Man vil helst være fri, men Dircksen vil ikke underskrive skøderne før det er i orden.

Der klages over at bønderne kører og ødelægger foreningens vej. Enten skal de betale noget af vedligeholdelsen, eller også skal der spærres af. (ja ja, intet ændrer sig)

Der nedsættes et "lovudvalg" som skal udarbejde love for den nye forening. Valgt blev Emil Nielsen, Julius Hammer, E. J. Sørensen og I. Hjorth

Formanden Edmund Andersen takkede medlemmer for den tillid de havde vist ham fra 1911 til nu i 1916. Vi er nu selvejere og enhver kan gøre som han vil, bortset fra at vi er nødt til at stå sammen om vejene og det deri.

Værkfører E.J. Sørensen vælges til ny formand, for sammen med den gamle bestyrelse at sørge for udarbejdelse af love frem til den næste generalforsamling.

Et medlem formaster sig til at foreslå at hvert medlem skal spare op i foreningen, 1 kr. om ugen, men det vinder ikke gehør, nu er man selvejere, og så skal det ikke være foreningen der skal fratage nogen deres parcel, fordi de ikke har råd til at spare op.

Beplantning og indhegning.

Det første fællesanliggende man måtte tage fat på var at opfylde købekontraktens betingelser, nemlig at indhegne grundene og plante allétræer langs vejene, hvilket Dircksen havde betinget sig.

Først ved generalforsamlingen den 18. nov. 1914 får man skabt den nødvendige baggrund for at gå i gang med dette, idet man får tinglyst at grundejere skal være medlemmer af foreningen, og betale de af generalforsamlingen fastsatte beløb til vedligeholdelse af vejene og beplantning m.v. Bestemmelsen er i kraft den dag i dag, idet alle fortsat er pligtige medlemmer af Grundejerselskabet Lykkens Prøve.

Sagen omtales ved generalforsamlingen i 1916 hvor skøderne er udstedt, men Th. P. Hansen støttet af flere andre foreslår at man udskyder beplantningen, idet man frygter at træerne vil blive ødelagt når der om få år skal graves til kloak. Bestyrelsen modgår dette, idet der i købekontrakten står, at vi forpligter os til at plante allétræer, og Dircksen fastholder meget strengt at træerne skal plantes. Julius Hammer udtaler at der så ikke er andet at gøre, og foreslår høstammede frugttræer, specielt madæbler. Ved ene senere afstemning vælger man dog højstammede kirsebærtræer.

Bestyrelsen retter senere henvendelse til Dircksen, formentlig i håbet om at få udskudt beplantning og indhegning, men *"Dircksen vilde hævde strengt, at alle medlemmer indhegner deres grunde med pæle og tråd eller også med levende hegn i henhold til købekontrakten"* og han vil ikke underskrive skøderne før dette er sket og der er plantet træer langs vejene. Bestyrelsen vil så foreslå til næste generalforsamling, at man ikke planter kirsebær men alm. Røn. Man vil skrive til medlemmerne at de skal indhegne deres grund.

Der arbejdes videre med sagen og bestyrelsen vil foreslå at der opkræves et ekstrakontingent på 10 kr. pr. grund eller 2 kr 50 øre pr. træ, og man får fra sagkyndig side oplyst, at jorden på Amager ikke egner sig for frugttræer og specielt ikke for kirsebær, og derfor vil man foreslå alm. Røn. Det er nok tvivlsomt om dette er helt sagligt, idet det samtidig nævnes at pære og kirsebær koster 4 kr. mens alm. Røn kun koster 2,50, plantet med stok.

Ved næste generalforsamling argumenter bestyrelsen kraftig for sin holdning, og fremfører at kirsebærtræer ikke kan trives på Amager - for tyndt muldlag, og frugten på frugttræer vil blive efterstræbt af tyve, så dem får man ikke megen glæde af, og modsætningsvis fremføres at Rønnetræer er både smukke og hårdføre, og så er de billigere

Det diskuteres livligt hvad man skal gøre, og om hvert medlem skal plante sine træer, for 1 kr. pr. styk, men til sidst stiller Hammer forslag om at der plantes Lindetræer, hvilket alle tilslutter sig.

I 1917 antager man gartner Wilmann Petersen til at plante træerne for 2,90 pr. styk, men medlemmerne skal selv holde fri for ukrudt rundt om træerne. I 1918 nævnes det at alle træerne skal rettes op og bindes til stok, hvilket gartneren vil udføre for 35 kr. I 1919 nævnes at 3 træer er gået ud, og at ejerne selv må bekoste nye træer.

I de følgende år omtales kun af og til at træerne må beskæres, og først i 1942 er der tale om at fjerne træerne og i 1943 besluttes det at grundejerne selv skal fjerne træerne. I 1948 meddeler formanden at nu er alle allétræerne omsider væk.

Indhegning af grundene er ikke særlig omtalt i protokollen, men her har de enkelte nok selv haft en interesse i at få hegnet, idet det nævnes at Dircksens får løber frit om på grundene og æder afgrøderne, og senere er der også problemer med løse hunde.

Afvanding og kloakering.

Som nævnt i indledningen tog bestyrelsen straks fat på spørgsmålet om afvanding og kloakering af området, og når man har gennemlæst protokollen forstår man at dette har været påtvingende. Det nævnes, at flere af grundene står under vand en stor del af året, og først er tilgængelig langt hen på foråret, og der klages ustandseligt over at vejene er et bundløst ælte.

Kommunen havde bestemt at afvandingen skulle foregå distriktsvis, og Lykkens Prøve hørte under distrikt 4, og der var ikke aktuelle planer for distriktet. Man kontakter andre foreninger i området, og i 1912 indsender man andragende om afvanding af distrikt 4.

Vor formand, Edm. Andersen, bliver valgt til "formand" i dette anliggende. Andre distrikter presser også på og stiller ændringsforslag til planen, og det protesterer man voldsomt imod, idet det vil forsinke afvandingen i distrikt 4. I januar 1913 har man dog stadig forhåbninger om snarlig kloakering.

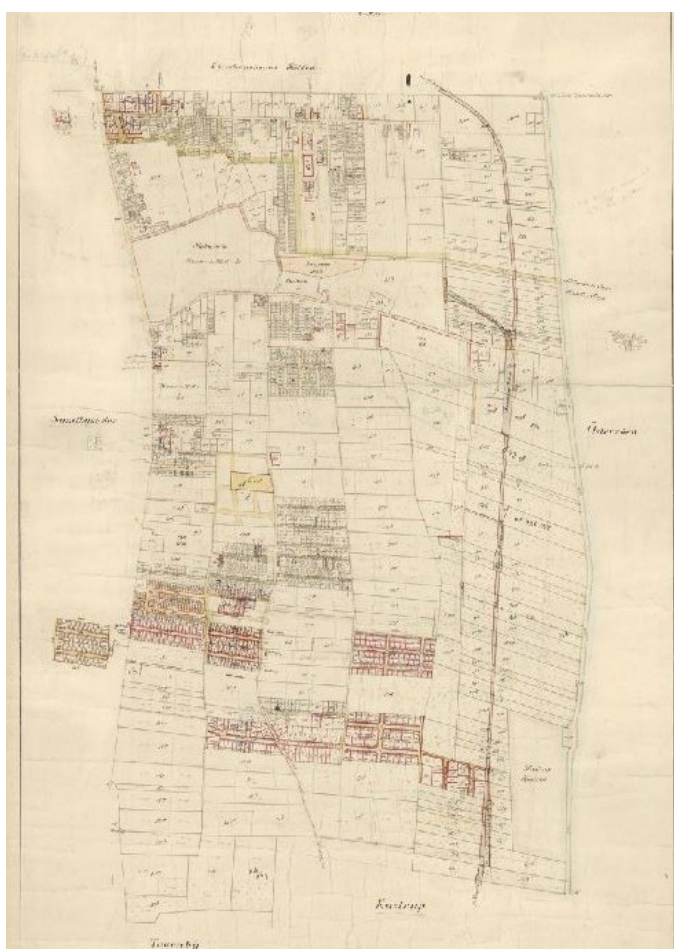
Det var jo ikke som i dag, hvor et område bliver udstykket og byggemodnet. Her har man købt et stykke landbrugsjord, og må selv tage hånd om det hele. Afvanding, kloakering, vandindlæg og veje er jo en forudsætning for at der kan bygges, og indtil det er i orden må man nøjes med at bruge sin jord som nyttehaver med et lille havehus.

Senere på året 1913 forventes det, at der vil gå 12-15 år før kloakken i København er færdig. Der skal kloakeres så dybt at der kan bygges kældre, og så skal der etableres en pumpestation til at løfte vandet. Der forespørges i Kastrup om tilslutning til kloakken der, og det gives der lov til, dog på betingelse af en lukket ledning, og det vil koster 15-16000 pr. parcel, så det opgives hurtigt.

I 1916 forlyder det at nu vil det kun vare 2-3 år før der kommer kloak og der spores optimisme, idet man venter at jorden vil stige i værdi, og "*da kan enhver bygge efter forgodtbefindende når man da først har anlagt de projekterede veje*". Men som sædvanlig kan man næsten sige, sker tingene ikke fra den ene dag til den anden i Københavns Kommune, og i 1917 sender man fra distriktet en kraftig protest til kommunen, idet man henviser til den store bolignød og kræver dispensation så der kan bygges.

Problemerne må have været store, for 6 mand fra foreningen begynder af egen drift at grave afvandingsgrøfter, som hjælper noget, og man enes om at honorere dem med 60 kr. i alt. I 1918 enes man om at pålægge alle et ekstrakontingent på 5 kr. så grøftegravningen kan gøres færdig, og der tales om en bro over grøften ved Syrevejen, men det ender med rør under vejen.

Kommunen beslutter at udskyde afvandingen i distrikt 3 og 4, og der holdes protestmøde i Sjerneknøen hvor 800 møder frem. Man afsender resolution til Magistraten og minister Rode, og Rode påtegner protesten "*Skal fremmes*", med henvisning til den store bolignød.

Matrikelkort 1912- 25

Danmark og Lykkens Prøve i 2018

I 1918 raser verdenskrigen stadig og påvirker også livet i Danmark, som balancerer hårfint med sin neutralitet, og det lykkes at holde Danmark ude af krigen.

Krigen påvirker dog i høj grad landet. Der er dyrtid og rationeringer på mange varer. Der er stor arbejdsløshed og fattigdom, og der holdes store demonstrationer.

Arbejdsugen er 48 timer og timelønnen for arbejdere er 66 øre – 1 liter sødmælk koster omkring 20 øre.

Befolkningstallet i København stiger med ca. 10.000 om året. Fra 462.000 i 1911 til 506.000 i 1916 og det fortsætter i de følgende år. Det giver stor bolignød, især for arbejderne, som stadig får mange børn, og som bor sammenklemt i små usunde lejligheder.

Lykkens Prøve har nu eksisteret i 7 år, men udviklingen af området sker ganske langsomt.

På generalforsamlingen den 22. marts 1918 blev protokollen oplæst og godkendt.

Regnskabet sluttede med et underskud på 9 kr. fordi foreningen havde betalt grundskatten for hele arealet. Han foreslog at medlemmerne fremover selv betaler deres skat, og det blev vedtaget.

Formanden oplyste at alle medlemmer nu havde indløst deres skøder

Grøftegravningen skrider ikke frem, idet dem der havde påtaget sig arbejdet har svigtet. Det bliver nok nødvendigt at opkræve 5 kr. pr. grund, og så må man lægge rør ved overgangene. Det blev vedtaget

Allétræerne skal rettes op og bindes til stok. Det vil gartneren gøre for 35 kr.

Der bor ingen i lysthusene, så man har frasagt sig postomdeling.

Formanden har sammen med grundejersammenslutningen arbejdet med kloakeringen, men det har lange udsigter. Et protestmøde samlede 800 deltagere, og man havde sendt en resolution til minister Rode, der havde påskrevet protesten at sagen skal fremmes. Problemet er at der skal bygges en pumpestation, som kan løfte vandet op i grøften ved Greisvej.

Der var forslag til loven om at nye medlemmer skal betale indskud på 2 kr. og kontingent på 2 kr. i kvartalet. Ud over det skal kassereren opkræve medlemmernes jordskat.

Hele bestyrelsen blev genvalgt.

Hr. faktor Nielsen holdt et længere indlæg om Østifternes Haveselskab, og det lykkedes for ham at få alle fremmødte til at indmelde sig.

Bestyrelsens udkast til ordensreglement blev grundig drøftet, og der var en længere debat om hvor tæt man måtte bygge skure og andet i skellinjen. Reglementet blev vedtaget.

Perioden 1918 - 2001

Medlemmernes erindringer.

Da Hans Jespersen skrev den indledning til foreningens historie i 1979, forsøgte han at få nogle af de ældste medlemmer til at nedskrive deres erindringer om foreningen, men der var kun et par stykker, som bidrog med deres erindringer. I dag kan det godt ærgre ham lidt, at han ikke interviewede flere af de gamle, som nu er borte, og så selv tog sig af skrivearbejdet, hvilket nok var det, der afholdt de fleste fra at bidrage til foreningens historie.

Gregers Poulsen, der var mangeårigt medlem af bestyrelsen, og som frem til sin død boede i Borneovej 23B, har bidraget med dette indlæg.

I 1931 flyttede vi herud til "Lykkens Prøve" fra haveforeningen Aftenro i Holmbladsgade. Dengang boede kun 3 familier på Borneovej i nr. 4, nr. 16 (før Javavej 9) og i nr. 19, alle de øvrige grunde var tomme, eller bebygget med sommerhuse.

På grunden som nu er fællesgrund boede Sofus, en slags spritter, som vi børn ikke var så begejstrede for at komme forbi, når der var "møde" på grunden af hans "gæster".

Som der står et andet sted var der tjørnehække om alle grunde, og lindetræer på alle vejene, Birmavej, Javavej, Borneovej og nordlige side af Hedegaardsvej, som for resten var så godt som bebygget til nr. 19 (Hjorth).

Alle grundejere havde udenfor deres grund et opdyrket areale på 2 meters bredde til dyrkning af kartofler, forskellige grøntsager og roer til høns og andet fjerkræ.

Derfor var vejene ikke ret brede. Det var sådan at kun lige en hestevogn kunne passere, ned til markerne for enden af vejene ved Sumatravej. Det var gartnere som boede der og også havde marker, hvor nu Postparken ligger.

Borneovej sluttede egentlig ved nr. 23 og 24. Her var hækkene forlænget ud, så der kun lige var plads til at omtalte hestevogne kunne passere ned til kålmarkerne.

Jeg omtalte at vi dyrkede roer til hønsene. Alle som boede herude havde både høns, ænder, gæs og duer til husbehov, men Fyhr som boede i nr. 19 på Borneovej havde intet hønsehus, så han bar sine høns ned om morgene og op igen om aftenen på loftet af sit helårs træhus.

Efterhånden blev der bygget mere. Nr. 24 og nr. 21 var de første og under krigen og tiden lige efter kom der rigtig gang i byggeriet. Det bevirkede at der blev fældet flere og flere af vejtræerne, og til sidst enedes man om at fælde samtlige træer som stod tilbage. Den tjans fik min far med min bror og jeg til hjælp. Til gengæld fik vi alt brændslet til kakkelovnen, det var et godt tilskud til koksrationen.

Jeg nævnte lige krigen. I 1941 overtog tyskerne alle markerne langs med Sumatravej helt henne fra Bagdavej (nu Greisvej) til Hedegaardsvej. Der blev bygget barakker og opstillet 8 luftværnskanoner som var i kraftig aktion når der var overflyvninger. Det var i hvert fald ikke noget der kunne soves fra.

Villaen "Østervang" som Dircksen ejede dengang blev omdannet til hovedkvarter, så familien måtte søge et andet sted at bo, indtil krigen var slut.

I dag har vi godt lys på vejene, men da vi flyttede herud var der intet lys. Så kom der en enkelt lampe på hjørnet af Bachersvej og senere på hjørnet af Javavej og ud for nr. 19 på Borneovej, men det rakte jo ikke ret langt.

Der var meget som ikke rakte ret langt. Linie 5 kørte kun til Øresundsvej, og linie 2 og 13 til Sundby Remise (ved Smyrnavej) som nu er nedlagt, men var vi trætte kunne det ske at der blev ruttet med en

droske det sidste stykke vej herud, pris 75-80 øre.

Jeg vil da også nævne at vi børn og unge - ja alle havde en forlystelsespark lige i nærheden. Det var Kastrupfortet, hvor der hver sommer var radiobiler, luftgynger, karusseller, automathaller, restauranter og 3 danseestrader, men også det overtog tyskerne til militært område i 1940.

Gregers Poulsen

(signeret)

Som søn af gartner Wilmann Pedersen der boede Birmavej 30 (nu 52) kan jeg berette følgende:

Så lang som jeg kan huske tilbage, var der kun 4 parceller, der var bebygget med helårshuse på Birmavej. Den ene husker jeg ikke, men de andre var Hammer, typograf Th. Hansen og Wilmann Pedersen. Th. Hansen havde 2 parceller, og var nabo til Wilman Pedersen.

Huset i nr. 52 er bygget ca. 1925 og kostede ca. 24.000,- Det blev bygget med et statstilskud på ca. 2000,- hvilket også indebar, at huset ikke måtte sælges for mere end det havde kostet at bygge. Den bestemmelse blev først ophævet i 1960.

Indlagt vand var der selvfølgelig ikke noget der hed, man brugte en gammeldags pumpe, og for at spare arbejde og penge, enedes Hansen og min far om en fælles pumpe.

Elektricitet var der ikke i begyndelsen, man brugte petroleumslamper, men jeg kan huske at vi havde radio, og til at forsyne den med strøm havde vi en bil akkumulator. Senere blev der indlagt jævnstrøm, men det blev jo også lavet om.

Efter hvad mine søstre fortæller, var den nærmeste offentlige telefon på Smyrnavej.

På Javavej boede lygtetænder Larsen, der også havde flere parceller. Han havde selvfølgelig sit arbejde morgen og aften, men dagen blev brugt til at dyrke jordbær, og tid til at klippe et dregehoved, formedelst 50 øre, blev der også, og så fik jeg et bolsje bagefter.

Såfremt dette har nogen interesse for Grundejerforeningen "Lykkens Prøve", kan det kun glæde mig.

Venlig hilsen

F. Wilmann Pedersen

(signeret)

Skulle nogle af foreningens ældre medlemmer have lyst til at bidrage med et indlæg til foreningens historie, vil vi modtage det med tak og lade det indgå i de næste kapitler af foreningens historie.

F.eks.: Hvornår flyttede I her ud, byggede I selv eller købte huset, hvem var Jeres naboer, hvordan så der ud i området, o.s.v.

Skriv til Bestyrelsen på mail: bestyrelsen@gflykkensproeve.dk

Eller henvend jer til Sven Løntoft, Hedegårdsvej 7A, tlf. 50413908